LACTANTIUS

Oberitalien, 2. Drittel 15. Jh. (nach Wasserzeichenbefund) Seite 155r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

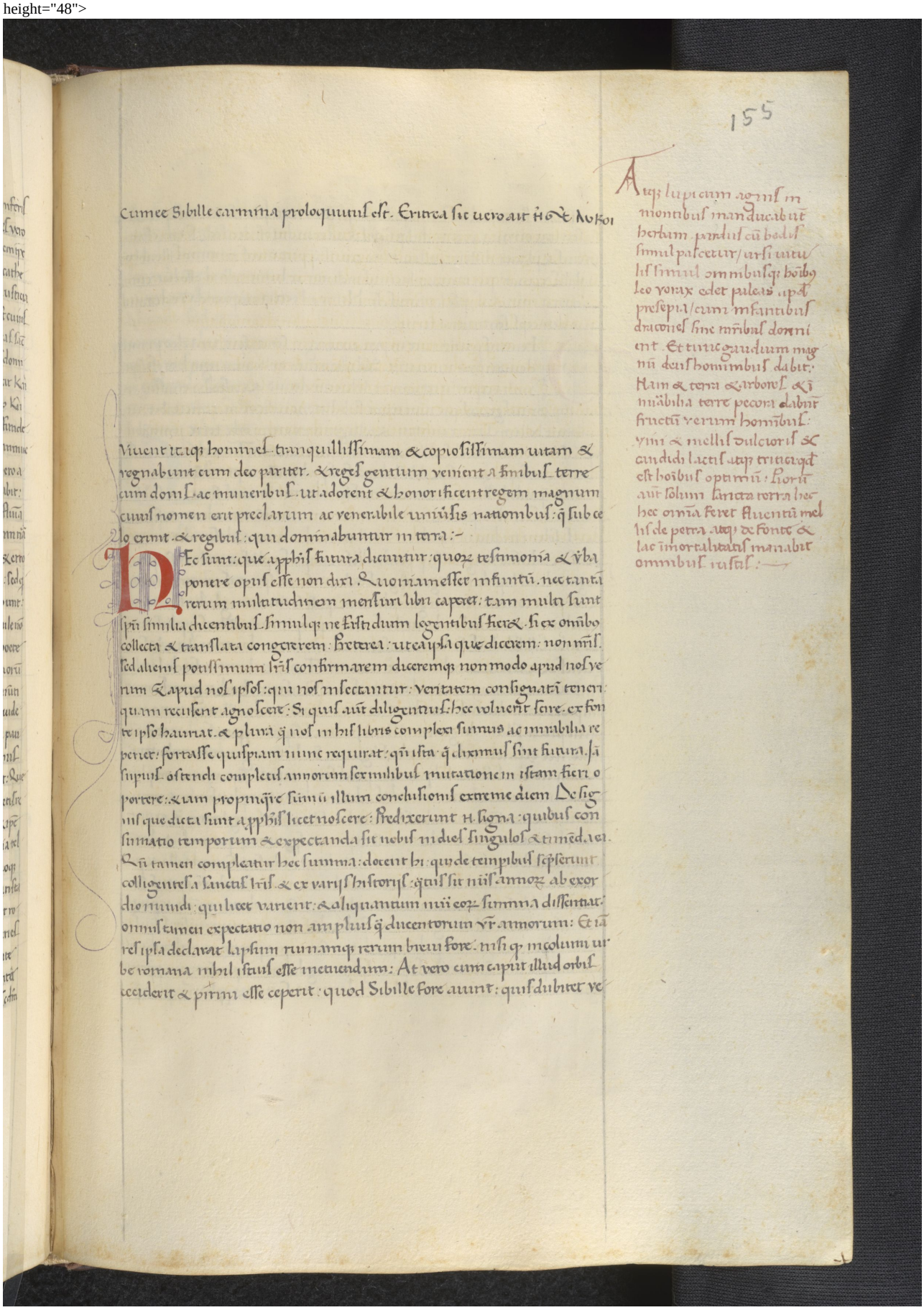

155

Cumee Sibille carmina prologuuntur est. Erithrea sic uero aut Η Ο Ε Λ Ο Κ Ο

Viuent itaq; homines tranquillissimam & copiosissimam uitam & regnabunt cum deo pariter. & reges gentium venient a finibus terre cum donis ac muneribus. ut adorent & honorificent regem magnum cuius nomen erit preclarum ac venerabile omnibus nationibus: q̃ sub celo erunt. & regibus: qui dominabuntur in terra:-

Hec sunt: que apphis futura dicuntur: quoz testimonia & vba ponere opus esse non diri. Quoniam esset infinitũ. nec tanti rerum multitudinem mensuri libri caperet: tam multa sunt sp̃ similia dicentibus. simulq; ne fastidium legentibus fieret. si ex omnibo collecta & translata congererem: preterea: ut ea ipsa que dicerem: non mihi sed alieni potissimum testibus confirmarem dicereq; non modo apud nos verum & apud nos ipsos: qui nos insectantur: veritatem consignatã teneri quam recusent agnoscere: Si quis aũt diligentius: hec voluerit scire. ex fonte ipso hauriat. & plura q̃ nos in his libris complexi sumus ac mirabilia reperiet: forte aliquis nunc requirat: q̃n ista q̃ diximus sint futura. sã supius ostendi completis annorum septimanis mutationem istam fieri oportere: & cum propinq̃re summũ illum conclusionis extreme diem De signis que dicta sunt apphis licet noscere: predixerunt n. signa: quibus consummatio temporum & expectanda sit nobis in dies singulos & tamẽ uel. Q̃n tamen compleatur hec summa: docent hi: qui de temporibus scripserunt colligentes a principio hui. & ex variis historiis: quis sit annoz ab exordio mundi: qui licet varient: & aliquantum inter eoz summa dissentiat: omnis tamen expectatio non amplius q̃ ducentorum vr annorum: Et ita res ipsa declarat. ipsum rerum finem fore. nisi q; incolumi urbe romana nihil istius esse metuendum: At vero cum caput illud orbis ceciderit & primum esse ceperit: quod Sibille fore aiunt: quis dubitet ve

Atq; lupi cum agnis in montibus manducabũt herbam. pardus cũ hedis simul pascetur/ ursi uitulis simul omnibusq; hõibo leo vorax edet paleas. apd presepia/ cum infantibus draconis sine mãibus domini ent. Et tunc gaudium magnũ deus hominibus dabit. Nam & terra & arbores & mãbila terre pecori dabũt fructũ verum hominibus: vini & mellis dulcioris & candidi lactis. atq; triticeq; est hoibus optimũ: Horũ aũt sõlum tanta terra hec hec omnia ferret fluentũ mellis de petra atq; de fonte & lac imortalitatis manabit omnibus iustis: